

L'ebrenc que ho va deixar tot per marxar a fer de pastor a l'Aragó

Veí de Sant Jaume d'Enveja de 24 anys, Marc Casanova es va instal·lar a Alera, amb un ramat amb 1.200 ovelles

Selfie de Marc Casanova amb el seu ramat d'Alera | Cedida

Marc Casanova és un **pastor** de cor. Amb només 24 anys, en fa dos que va marxar de **Sant Jaume d'Enveja** a **Alera**, un petit poble de 100 habitants de l'Aragó. "Soc un noi que simplement va continuar el negoci de casa; vaig començar a treballar de pastor al costat dels meus pares", diu. "Quan t'agrada una faena i la gaudeixes com ho faig jo, cada dia en vols més i més", afegeix.

Hi va haver un moment que les 500 **ovelles** que la família tenia al **Delta de l'Ebre** li semblaven poc: el negoci se li quedava petit. Així que amb l'ajuda del seu pare va trobar un ramat al poble d'Alera.

El seu ramat es pastura de manera ecològica i tal com explica, "és més complicat, ja que els animals han de menjar a les parcel·les corresponents sense sulfats, les herbes s'han d'abonar perquè creixen amb el propi fem de l'ovella, i no pots anar a netejar un tros del veí, encara que tingue tres metres d'herba".

Ramat ecològic del Marc Casanova a Alera, a l'Aragó Foto: Cedida

A banda, cada any té inspeccions del comitè d'agricultura ecològica que li controlen si fa la faena adequadament. "La quantitat de ramat actual que tenim a **Casa Mostino** en total és de 1.200 caps, 800 ecològiques i 400 en convencional".

A la pregunta de com el van acollir a un poble menut com Alera, el pastor ebrenc diu que "no em podia creure el que m'estava passant, va ser arribar i la gent em va obrir els braços, em van oferir la seua ajuda desinteressadament, la gent d'Alera són molt bona gent. No em sento foraster ni molt menys, em sento com a casa.

Troba a faltar Sant Jaume d'Enveja?

"Visc a una casa al poble d'Alera , si trobo a faltar Sant Jaume ... Algunes coses com els costums, o les amistats, però el cert és que jo no miro pel meu benestar, estic bé a tots els llocs, i miro pel benestar dels meus animals, esta es la meua prioritat", raona.

Marc amb una de les seues ovelles del seu ramat Foto: Cedida

Diu que no se sent sol, perquè la solitud del pastor ja no és com abans: "La solitud del pastor ... Jo porto una vida normal i corrent com la de tothom. A banda, sempre que estàs al camp passa algú i es queda fent la xerrada , o algun amic que porta quatre refrescos o marxem en acabar el torn plegats", explica.

"Soc un fanàtic dels animals, són la meua recompensa", afegeix. "El que em fa continuar endavant és lluitar pel que som , pel nostre estil de vida perquè som pastors i per mantenir un ofici que està en perill d'extinció", rebla.

No és gaire optimista, però, amb el futur de la ramaderia. Falta relleu generacional a parer seu, "és una feina que et té lligat els 365 dies de l'any i la gent", creu, "no la valora, no veuen com els preus dels pinsos i herbes estan disparats i nosaltres donem igualment un producte de qualitat". Tot va lligat a l'estil de vida que una persona tinga, pensa Casanova, perquè potser és més habitual que "la gent opti per altres feines on tenir els caps de setmana lliures.